

[Holdgaard.]

strækkeligt med at fratage Befolkningen Valgretten. Man kan læse i „Vejle Amts Folkeblad“, at i to Kommuner i min Valgkreds er der slettet i den ene, Filskov, 44,6 pCt., i den anden, Blaahøj, 41,1 pCt. af Valglisten, fordi man, ogsaa noget paa Grund af den Politik, der er ført, ikke har villet hjælpe dem, der uden egen Skyld er kommet i økonomiske Vanskeligheder. Er det ikke rigtigt? Jeg synes, det ærede Medlem Hr. Rahbek ligesom protesterede. Det staar i „Vejle Amts Folkeblad“, som er det ærede Medlems Partis Organ, derfor haaber jeg, det er rigtigt. Jeg siger, det er haardt, og derfor er der ikke noget Grundlag for, at man nu kommer med et nyt Forslag, hvorved man vil fratage de fattigste i Befolkningen Valgretten.

Men selv om nu disse Kontingenter udræddes helt ud, saa giver det alligevel ingen Ret til en betryggende Forsørgelse. De Konservative har stillet et Tillæggsforslag, hvorefter man, hvis ikke de Beløb, der nu er sat, er tilstrækkelige, kan bede Kommunen om Resten. Jeg er egentlig ganske enig med Ministeren i, at der skal Mod til, der skal et stærkt Bryst til at fremsætte et saadant Forslag; særlig fra den Side, hvor man baade i Tide og Utide taler om Skattetryk.

Her er et Forslag, hvorved man vil bebyrde Befolkningen med en Tvangsudskrivning, som oplyst af Ministeren, paa 75 Mill. Kr. aarlig, som i væsentlig Grad vil blive læsset over paa den Del af Befolkningen, der er økonomisk svag, og som i Forvejen betaler den væsentligste Del af de indirekte Skatter foruden de Millionbeløb, som disse Befolkningsklasser udreder til frivillig Forsikring. Det er jo ikke ubetydelige Beløb. Gennem Arbejdsløshedskasserne betales der aarlig 22 Mill. Kr. mod Statens 8 Mill. Kr., gennem Sygekasserne 28 Mill. Kr. mod Statens 14 Mill. Kr., som Invaliderente i disse Befolkningsklasser 11 Mill. Kr. mod Statens 7 Mill. Kr. Det er i alt 90 Mill. Kr., som udredes, og hvoraf disse Befolkningsklasser direkte betaler de 61 Mill. Kr. mod Statens Tilskud paa 29 Mill. Kr. Man skulde synes, at disse Befolkningsklasser har baade Skatter og Forsikringskontingenter nok i Forvejen.

Forslagsstillerne er ogsaa klar over, at det eventuelt vil briste, at disse Befolkningsklasser ikke vel kan indbetale det Beløb, som her kræves. Derfor har man foreslaet dette med Forsikringsmærker, som skal tilbageholdes af Arbejdsgiveren i Lønnen, og man vil berøve dem Valgret, hvis de ikke kan betale.

Det, Forslagsstillerne tilsigter med disse Forslag, kan efter min Mening kort udtrykkes paa den Maade, at det er et Forsøg paa at vælte nye, tunge Byrder over paa den økonomisk svage Del af Befolkningen til Lettelse af den bedre stillede Del, og en saadan Politik taler de økonomiske Forhold ikke til Gunst for her i Landet.

Dertil kommer det, som det ærede Medlem Hr. Vesterager hævdede i 1922, at det vil betyde en dyr og omstændelig Administration, og saa vil man tilmed vælte Administrationen over paa Kommunerne, paa den Maade, at Kommunerne skal baade indkassere Beløbene og ogsaa staa inde for dem. Jeg skulde jo tro, at Forholdene heller ikke taler saa stærkt for at vælte nye Byrder over paa Kommunerne, de har saamænd nok at bestille i Forvejen.

Men dertil kommer, at dersom man nu har Magt, som man har Agt, til at gennemføre en saadan Tvangsforsikring, maa man befrygte, at det vil betyde en Svækkelse af den frivillige Forsikring, der er bygget op herhjemme. Jeg henviser til de Beløb, jeg før nævnte, de 61 Mill. Kr., og dertil kommer jo da ogsaa andre Forsikringsbeløb. Den ærede Ordfører nævnte forleden Livsforsikringerne, hvor der aarlig indbetales 60 Mill. Kr. ad Frivillighedens Vej, og vi har jo hidtil rost os af, at vi var de førende paa den frivillige Forsikrings Omraade. Vi vil ikke være med til at gennemføre et Forslag, der kan bidrage til at svække dette Princip.

Maaske kan man — det tør jeg ikke bestride — komme til en Forenkling af de forskellige Forsørgelsesformer, det er en Ting for sig. Men at gennemføre et Forslag, der saa fuldstændig bryder med den Linie, der er fulgt herhjemme siden 1891, er der dog forhaabentlig kun et Faatal for i Rigsdagen. Og tilmed at gennemføre det paa en saadan Maade, at det betyder en yderligere Overvæltning af Forpligtelser og Byrder paa den økonomisk svage til Fordel for de velhavende, det tror jeg ikke der er tilstrækkeligt Mod til, og — for at bruge Forpagter Sonnes Ord — at lade det nuværende Slægtled, som har Byrden nok i Forvejen, betale to Slægtleds Forsørgelse taler alt imod for Tiden. Saa ond kan Rigsdagen ikke være mod den Samtid, der har valgt den.

Man vil forstaa, at man ikke kan vente nogen Støtte fra vor Side til Gennemførelse af disse Forslag. Det har man vel heller ikke ventet; thi — det skylder jeg maaske at tilføje — naar de Kredse, som har stærk Sympati for Princippet, ikke tør gaa ind for Forslagene, vil det være for meget forlangt af os, at vi skulde gaa ind for dem. Jeg